

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک و زادآوری در رویشگاه های کهور ایرانی (*Prosopis cineraria* (L.) Druce) در جنوب ایران

محل انتشار:

مجله جنگل ایران، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اعظم ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جنگل شناسی و اکولوژی جنگل، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان، بهبهان

مصطفی مرادی - استادیار گروه جنگل داری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان، بهبهان

رضا بصیری - دانشیار گروه جنگلداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان، بهبهان

جواد میرزایی - دانشیار گروه علوم جنگل دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام، ایلام

اکبر قاسمی - سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوبی، عسلویه

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، تعیین خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک و بررسی وضعیت زادآوری درختان کهور ایرانی در استان های بوشهر و هرمزگان و نیز تعیین مهم ترین خصوصیات خاکی موثر در پراکنش درختان و استقرار نهال های کهور ایرانی است. برای این پژوهش چهار رویشگاه طبیعی خالص کهور ایرانی با نام های چاه مبارک، نخل غانم، امانی و بهده در استان های بوشهر و هرمزگان انتخاب شدند. در هر رویشگاه پنج قطعه نمونه 25×25 متری به صورت تصادفی پیاده و نمونه های خاک در این قطعات نمونه از عمق های ۵-۰ و ۲۰-۶ سانتی متری جمع آوری شد. همه زادآوری موجود در قطعات نمونه بر اساس طبقات ارتفاعی (نونهال، نهال: کمتر از ۱۰ سانتی متر ارتفاع، ۱۱-۲۵، ۲۶-۵۰، ۵۱-۷۵، ۷۶-۱۰۰، ۱۰۱-۱۳۰، ۱۳۱-۲۰۰ و ۲۰۰ سانتی متر ارتفاع) شمارش شدند. داده های به دست آمده در زمینه خصوصیات فیزیکی شیمیایی خاک و همچنین زادآوری در طبقات مختلف با استفاده از تجزیه واریانس یکطرفه ارزیابی شد. نتایج نشان داد که در عمق ۵-۰ سانتی متری مقدار آهک در منطقه های امانی و بهده به ترتیب ۲۸/۵۷ و ۶/۸۰ درصد بود، در حالی که در منطقه های چاه مبارک و نخل غانم وجود نداشت. بیشترین و کمترین مقدار هدایت الکتریکی نیز به ترتیب در منطقه های چاه مبارک (۵/۵۸ ds/m) و بهده (۱/۲۸ ds/m) مشاهده شد. در عمق ۲۰-۶ سانتی متری بیشترین مقدار آهک در منطقه بهده (۷/۷۷ درصد) و سپس امانی (۴/۵۵ درصد) مشاهده شد. همچنین بیشترین مقدار ماده آلی (۲۴/۱ درصد) و نیتروژن (۱۲/۰ درصد) در منطقه نخل غانم مشاهده شد. نتایج حاصل از زادآوری نشان داد که زادآوری در طبقات بررسی شده دارای تفاوت معنی داری در سطح ۱ درصد در بین مناطق بررسی شده بود. همچنین مناطق نخل غانم، امانی، بهده و چاه مبارک به ترتیب دارای ۳۸۱۴، ۱۴۹۱، ۲۸۱۳ و ۳۰۸۸ زادآوری در هکتارند. در مناطق امانی و بهده هیچ تجدید حیاتی در طبقه ارتفاعی بالاتر از ۲۰۰ سانتی متر مشاهده نشد. براساس نتایج، مهم ترین عوامل موثر در پراکنش کهور ایرانی به ترتیب سیلت، شن، پتاسیم و رس است. همچنین نیتروژن عامل مهمی در استقرار زادآوری درختان کهور ایرانی است، در حالی که آهک و هدایت الکتریکی تاثیر منفی بر زادآوری درختان کهور ایرانی دارند که باید در زمینه جنگل کاری این گونه مدنظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

استان بوشهر، تجدید حیات، نخل غانم، نیاز رویشگاهی، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1872706>

